

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.340 van 20 mei 1999
in de zaak A. 57.152/VII-12.547.**

In zake : de gemeente BORSBEEK,
die woonplaats kiest bij
Advocaat C. SERVAIS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Frankrijklei 146

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermersstraat 30

tussenkomen de partij :

de n.v. MOBILIA ANTIQUA,
die woonplaats kiest bij
Advocaten GEYSKENS, VANDEURZEN, VAN DER
GRAESEN, COOMANS, BOES & MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente BORSBEEK op 25 maart 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 26 oktober 1993 houdende de onontvankelijkheidsverklaring van het beroep dat de verzoekende partij aantekende tegen het besluit van 30 januari 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen waarbij aan de n.v. MOBILIA ANTIQUA vergunning is verleend voor de exploitatie van een als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichting gelegen aan de Corluylei 37 te 2150 Borsbeek;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 9 november 1994;

Gelet op de beschikking van 18 november 1994 die de tussenkomst van de n.v. MOBILIA ANTIQUA toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de beschikking van 21 januari 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 19 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 april 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. SZABO die, loco Advocaat C. SERVAIS verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat H. LANGE, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat M. BOES, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Met een besluit van 30 januari 1992 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen aan de n.v. MOBILIA ANTIQUA de vergunning voor de exploitatie van een inrichting voor de restauratie van meubelen en het vervaardigen van kunstschrijnwerk, gelegen aan de Corluylei 37 te 2150 Borsbeek. De vergunning wordt verleend voor een termijn die verstrijkt op 1 september 2001.

1.2. Het deputatiebesluit is aan het gemeentebestuur van Borsbeek betekend met het oog op de bekendmaking ervan overeenkomstig artikel 12 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming. De kennisgevingsbrief is gedagtekend op 17 maart 1992.

Uit een door het gemeentebestuur van Borsbeek opgemaakt document betreffende de ingekomen briefwisseling blijkt dat voormelde kennisgeving door het gemeentebestuur is ontvangen op 20 maart 1992.

Het deputatiebesluit is door aanplakking bekendgemaakt van 25 maart 1992 tot en met 3 april 1992.

1.3. Op 27 maart 1992 besluit het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Borsbeek beroep in te stellen tegen het deputatiebesluit van 30 januari 1992.

De brief waarmee het beroep aan de vicevoorzitter van de Vlaamse executieve en gemeenschaps-

minister van leefmilieu en huisvesting is toegezonden, is gedagtekend op 30 maart 1992.

Uit het door de verzoekende partij neergelegd afgiftebewijs van een aangetekende zending blijkt dat het beroep op 31 maart 1992 voor verzending aan de post is afgegeven. Het beroepschrift is, volgens de erop aangebrachte ontvangststempel, bij de gemeenschapsminister toegekomen op 1 april 1992.

1.4. Met een besluit van 26 oktober 1993 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting wordt het administratief beroep van de gemeente Borsbeek onontvankelijk verklaard omdat het niet binnen de reglementaire beroepstermijn is ingediend;

2. De gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert van artikel 13 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming en van artikel 3 van de formele motiveringswet van 29 juli 1991; dat zij dat middel als volgt toelicht :

"Aangezien de Gemeenschapsminister in het bestreden besluit overweegt :

'Gelet op het beroep gedagtekend 30.3.1992 en verzonden op 31.3.1992 ingediend door het College van Burgemeester en Schepenen van Borsbeek tegen het besluit met nr. 2/57801 F2/MV/SDT van 30.1.1992 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Antwerpen waarbij aan de NV MOBILIA ANTIQUA ... vergunning werd verleend ...

Overwegende dat het beroepen besluit op datum van 17.3.1992 aan het Gemeentebestuur van Borsbeek werd betekend;

Dat het beroep bijgevolg niet binnen de reglementaire termijn werd ingediend'.

De van toepassing zijnde reglementering wordt in het bestreden besluit niet aangehaald.

Het betreft normaliter artikel 13 van het A.R.A.B. dat bepaalt dat de beroepstermijn van tien dagen ingaat op de dag volgend op de datum van de

aanplakking van de beslissing van de Bestendige Deputatie.

Wanneer verzoekende partij op 20.3.1992 de mededeling ontvangt van de beslissing van de Bestendige Deputatie leest zij in artikel 4 van dit besluit dat zij moet zorgen voor de aanplakking van het besluit binnen 5 dagen na de in ontvangstneming door het Gemeentebestuur van het genomen besluit. Verder staat dat het besluit gedurende tien volle dagen in extenso zal aangeplakt worden aan het gemeentehuis en aan de zetel van de ontworpen exploitatie.

Artikel 5 bevat de mogelijkheid tot het instellen van beroep.

In dit artikel wordt een duidelijk onderscheid gemaakt tussen het beroep dat ingesteld wordt door de aanvrager of door de andere belanghebbenden :

- bij beroep door belanghebbenden, moet dit beroep worden ingesteld bij aangetekende brief die binnen tien dagen na de eerste dag van de aanplakking van het besluit wordt verzonden.
- bij beroep door de aanvrager, moet dit beroep onder dezelfde modaliteiten ingesteld worden binnen de tien dagen te rekenen vanaf de datum waarop het besluit hem wordt betekend.

De bepalingen opgenomen in het besluit van de Bestendige Deputatie zijn uiteraard overgenomen uit het A.R.A.B.

Artikel 13 van het A.R.A.B. is een duidelijke en ondubbelzinnige bepaling, zodat verzoekende partij op geen enkel ogenblik eraan getwijfeld heeft op welke manier zij deze bepaling moest interpreteren.

Het bestreden besluit van de Gemeenschapsminister bevat een schending van de Wet op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen daar het in gebreke blijft op afdoende wijze de juridische feitelijke overwegingen te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

In één korte paragraaf van drie regels wordt enkel gesteld dat het beroep niet binnen de reglementaire termijn is ingediend.

Het bestreden besluit vermeldt niet op basis van welke wettelijke bepaling men steunt om tot deze beslissing te komen.

Het kan zeker artikel 13 van het A.R.A.B niet zijn, daar dit ondubbelzinnig stelt dat iedere belanghebbende een termijn van tien dagen heeft vanaf de aanplakking van het besluit.

Het bestreden besluit vermeldt verder ten onrechte dat het besluit van de Bestendige Deputatie op datum van 17.3.1992 aan het gemeentebestuur van Borsbeek werd betekend.

Het besluit van de Bestendige Deputatie werd bij schrijven van 17.3.1992 van het Provinciebestuur van Antwerpen meegedeeld (niet-aangetekend!) aan het

gemeentebestuur van Borsbeek, dat dit schrijven op 20.3.1992 ontving.

Het bestreden besluit bevat aldus ook een foute weergave van de feiten en dit alles maakt een ernstig middel uit";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de beroepstermijn van 10 dagen voor de verzoekende partij niet is ingegaan vanaf de aanplakking van de in eerste aanleg genomen beslissing, maar wel vanaf de ontvangst van het afschrift van het beroepen besluit, ongeacht of de aanplakking daaraan voorafgaat of erop volgt en dat, aangenomen dat de beroepen beslissing door de verzoekende partij is ontvangen op 20 maart 1992, de beroepstermijn is verstreken op 30 maart 1992, terwijl het beroepschrift eerst op 31 maart 1992, dit is na het verstrijken van de beroepstermijn, aangetekend is verzonden; dat zij van oordeel is dat de vermelding in het bestreden besluit dat het beroepen besluit betekend is op 17 maart 1992, terwijl dit volgens de uiteenzetting van de verzoekende partij 20 maart 1992 had moeten zijn, niet relevant is omdat het beroep hoedanook buiten de reglementaire beroepstermijn is ingesteld;

2.1.3. Overwegende dat de verzoekende partij als volgt repliceert :

"Aangezien de verzoekende partij in de eerste plaats een schending inroept van artikel 13 van het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming en van artikel 3 van de Wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Dat de van toepassing zijnde reglementering in het bestreden besluit niet wordt aangehaald.

Dat verzoekster op basis van artikel 5 van het besluit van de Bestendige Deputatie overgaat tot het instellen van beroep bij aangetekende brief die binnen tien dagen na de eerste dag van de aanplakking van het besluit wordt verzonden.

Dat de bepalingen opgenomen in het besluit van de Bestendige Deputatie overgenomen zijn uit artikel 13 van het A.R.A.B.

Dat verzoekende partij haar stelling bevestigt dat het bestreden besluit van de Gemeenschapsminister een schending van de Wet op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bevat daar het in gebreke blijft op afdoende wijze de juridische feitelijke overwegingen te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Dat het bestreden besluit verkeerde feitelijke gegevens bevat daar het ten onrechte stelt dat het besluit van de Bestendige Deputatie op datum van 17.3.1992 aan het gemeentebestuur van Borsbeek werd betekend";

2.1.4. Overwegende dat de tussenkomenende partij doet gelden wat volgt :

"In het eerste middel voert de Gemeente aan dat haar beroep door de Minister ten onrechte onontvankelijk is verklaard wegens laattijdigheid.

Zij beweert dat zij, zoals andere belanghebbende partijen, eveneens zou beschikken over een termijn van 10 dagen om in beroep te komen, te rekenen van de dag van aanplakking van de beslissing van de Bestendige Deputatie.

Uit de rechtspraak van de Raad van State volgt dat de stelling van de Gemeente onjuist is.

Zo heeft de Raad van State beslist in het arrest ROOTHOFT nr. 21.598 van 26.11.1981, dat de termijn van 10 dagen niet bedoeld is voor personen aan wie de beslissing moet worden toegestuurd en dat voor deze personen de beroepstermijn ingaat, de dag na ontvangst van het afschrift van de bestreden beslissing.

Het ligt veel meer voor de hand, de Gemeente aan wie uiteindelijk de beslissing wordt toegestuurd door de Bestendige Deputatie, gelijk te stellen met een zodanig persoon aan wie de beslissing moet worden toegestuurd, dan met een derde die uiteindelijk van de beslissing alleen maar kennis kan krijgen door de aanplakking.

Het blijkt verder uit het arrest van HYFTE en Consoorten, nr. 16.822 van 14.01.1975, dat een belanghebbende, die een voldoende kennis heeft van een in eerste aanleg getroffen beslissing voor de aanplakking ervan, toch al beroep kan instellen zonder die aanplakking af te wachten.

A fortiori moet dit gelden voor de Gemeente, die vanzelfsprekend al voor de aanplakking kennis heeft gekregen van de beslissing van de Bestendige Deputatie.

Kortom, de termijn van 10 dagen, gekoppeld aan de aanplakking, moet functioneel begrepen worden, d.w.z. dat die vooral is voorgeschreven voor derde-

belanghebbenden die slechts door de aanplakking kennis kunnen krijgen van de beslissing waartegen een beroep kan worden ingesteld.

Dit geldt niet voor de aanvrager vanzelfsprekend maar dit geldt evenmin voor de Gemeente die, uit de aard van de zaak, kennis krijgt van de beslissing vooraleer ze aangeplakt wordt, om de eenvoudige reden dat het juist aan de Gemeente toekomt voor de aanplakking in te staan.

Zou men tenslotte de stelling van de Gemeente volgen, dan is zij de enige die over een langere termijn dan 10 dagen beschikt dan alle andere belanghebbenden, omdat, wat de aanvrager betreft, de beroepstermijn ingaat op het ogenblik dat hij het afschrift ontvangt en hij beschikt dan over een termijn van 10 dagen, terwijl het voor de belanghebbende derde vanaf de aanplakking is.

Alleen de Gemeente zou dan een termijn van 15 dagen of zelfs meer, wanneer zij de aanplakking laattijdig doet, ter beschikking hebben om in beroep te komen.

Ook deze overweging toont aan dat de Gemeente ten onrechte stelt dat zij gelijk gesteld moet worden met de belanghebbende wat betreft de mogelijkheid om in beroep te komen, te rekenen vanaf de aanplakking van de beslissing van de Bestendige Deputatie.

Het middel is dus klaarblijkelijk niet gegrond";

2.1.5.1. Overwegende, wat de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht betreft, dat het bestreden besluit volgende motivering bevat :

"Gelet op het beroep gedagtekend 30/03/92 en verzonden op 31/03/92 ingediend door het College van Burgemeester en Schepenen van Borsbeek tegen het besluit nr. 2/57.801f2/MV/SdK van 30/01/92 van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Antwerpen waarbij aan de NV MOBILIA ANTIQUA, Corluylei 37, 2150 Borsbeek vergunning werd verleend voor de exploitatie van een inrichting voor de restauratie van meubelen en het vervaardigen van kunstschrjnwark gevestigd te 2150 Borsbeek, Corluylei 37, sectie B, nr. 153h2, omvattende houtbewerkingsmachines (e.m. van samen 18,5 kW), een opslagplaats voor 25 m³ hout en een opslagplaats voor licht ontvlambare produkten zoals 25 l zoutzuur, 25 l ammoniak, 25 l white spirit, 25 l alcohol, 25 l toluen, 50 l lakken en vernissen en 25 l thinner;

Overwegende dat het beroepen besluit op datum van 17/03/92 aan het gemeentebestuur van Borsbeek werd betekend; dat het beroep bijgevolg niet binnen de reglementaire termijn werd ingediend;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep onontvankelijk te verklaren";

dat uit die motivering de verzoekende partij op voldoende wijze kon afleiden waarom haar beroep onontvankelijk werd verklaard; dat overigens uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat bij de verzoekende partij geen misvatting bestond over de redenen waarom haar beroep onontvankelijk is verklaard; dat de grief niet gegrond is;

2.1.5.2. Overwegende, wat de schending van het artikel 13 van het ten tijde van de bestreden beslissing toepasselijk Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming betreft, dat dit artikel bepaalt :

"Al de belanghebbenden kunnen voor de bestendige deputatie die in laatste instantie uitspraak doet, in beroep gaan tegen de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen.

Er wordt door Ons uitspraak gedaan over het beroep dat hetzij door de gouverneur van de provincie ambtshalve of op verzoek van de technische ambtenaar, hetzij door het gemeentebestuur, hetzij door de andere belanghebbenden tegen de in eerste aanleg door de bestendige deputatie genomen beslissingen is ingesteld.

Het beroep wordt betekend bij ter post aangetekende brief, verzonden binnen 10 dagen na de eerste dag van de aanplakking van de beslissing.

(...)"

dat artikel 12 van hetzelfde reglement onder meer bepaalt :

"Een afschrift van het getroffen besluit en een exemplaar van het in artikel 3 bedoeld plan zullen onverwijld aan de met het toezicht belaste technische ambtenaar overgemaakt worden. Zo de beslissing niet van het college van burgemeester en schepenen uitgaat, zal er bovendien aan het gemeentebestuur een afschrift van het besluit gezonden worden. Laatstgenoemde zal onmiddellijk een volledig afschrift van het getroffen besluit alsmede een exemplaar van het plan aan de belanghebbende toesturen.

(...)"

dat uit laatstgeciteerde bepaling voortvloeit dat een afschrift van de beslissing van de bestendige deputatie waarbij in eerste aanleg uitspraak wordt gedaan over exploitatievergunningsaanvragen, toegezonden moet worden aan het betrokken gemeentebestuur; dat de reden daartoe is dat het gemeentebestuur dient in te staan voor de bekendmaking door aanplakking van die beslissing en tevens voor de kennisgeving ervan aan de aanvrager; dat dienvolgens het gemeentebestuur tot diegenen behoort die een persoonlijke aanzegging van de in eerste aanleg genomen beslissing moeten ontvangen;

2.1.5.3. Overwegende dat het voorschrift dat de beroepstermijn de eerste dag van de aanplakking doet ingaan, uiteraard maar zinvol is met betrekking tot diegenen voor wie de aanplakking het enige middel is om van het bestaan en de inhoud van de beslissing kennis te krijgen; dat, wie een bijzondere persoonlijke aanzegging van de gegeven beschikking moet ontvangen, ongetwijfeld op dezelfde termijn als de anderen, die op de aanplakking aangewezen zijn, aanspraak kan maken, maar dat juist daarom het uitgangspunt voor de berekening van de termijn een ander moet zijn, namelijk de dag van de persoonlijke aanzegging; dat iemand aan wie een beslissing moet worden aangezegd, immers gerechtigd is erop te vertrouwen dat die verplichting door de overheid zal worden nagekomen en daarom ook mag afwachten tot hem de aanzegging is gegeven om pas dan zijn houding ten aanzien van de gegeven beschikking te bepalen, zodat de beroepstermijn moet ingaan de dag van de aanzegging, ook al komt die na de aanplakking; dat anderzijds degene aan wie de beschikking speciaal moet worden aangezegd geen langere termijn mag hebben dan de minder begunstigde belanghebbende, wat betekent dat voor hem de beroepstermijn begint te lopen de dag van de aanzegging, ook al

gaat deze aan de aanplakking vooraf; dat daaruit volgt dat voor wie de beschikking persoonlijk moet worden aangezegd, de vragen of de beschikking al dan niet werd aangeplakt en wanneer, zonder belang zijn in verband met de berekening van zijn beroepstermijn; dat dienvolgens voor de verzoekende partij de beroepstermijn niet is ingegaan vanaf de datum van aanplakking van de in eerste aanleg genomen beslissing, maar wel vanaf de dag van ontvangst van het afschrift van de in eerste aanleg genomen beslissing dat haar voor aanplakking en kennisgeving aan de vergunningsaanvrager is toegezonden; dat zoals de tussenkomen de partij terecht betoogt, niet zou kunnen worden aanvaard dat de verzoekende partij over een langere beroepstermijn dan anderen zou kunnen beschikken, temeer omdat zijzelf instaat voor de aanplakking; dat immers door de aanplakking uit te stellen het verzoekende gemeentebestuur eigenmachtig zijn beroepstermijn zou kunnen beïnvloeden, terwijl het nochtans vanaf de ontvangst van de aan te plakken beslissing over alle elementen beschikt om uit te maken of het aangewezen is tegen die beslissing beroep in te stellen; dat de verzoekende partij dan ook niet gelijkgesteld kan worden met derden die volledig op de aanplakking van de in eerste aanleg genomen beslissing aangewezen zijn om eventueel beroep in te stellen;

2.1.5.4. Overwegende dat de verzoekende partij uitdrukkelijk stelt dat zij het besluit van 30 januari 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen heeft ontvangen op 20 maart 1992; dat de termijn van 10 dagen om beroep in te stellen dus beginnen lopen is op 21 maart 1992 om te verstrijken op 30 maart 1992; dat dienvolgens het beroep van de verzoekende partij, ingesteld met een op 31 maart 1992 ter post aangetekende brief, buiten de reglementaire termijn van 10 dagen werd ingediend;

2.1.5.5. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als tweede middel aanvoert dat de beroepsinstantie niet binnen een redelijke termijn uitspraak heeft gedaan over het ingestelde beroep en dat het provinciebestuur van Antwerpen, dat instond voor de betekening van de beslissing over het beroep aan de verzoekende partij, onredelijk lang heeft gewacht met de kennisgeving van de bestreden beslissing;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij doet gelden dat volgens de bepalingen van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming beroepen tegen een in eerste aanleg verleende vergunning niet binnen een bepaalde termijn afgehandeld moeten worden en dat een behandelingstermijn van anderhalf jaar niet onredelijk lang is; dat zij betoogt dat het middel eveneens "grondslag" mist omdat niet is aangetoond dat de belangen van de verzoekende partij geschaad zouden zijn door de behandelingsduur van het door haar ingestelde beroep;

2.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord repliceert :

"Aangezien verzoekende partij verder het tweede middel handhaaft, volgens hetwelk de wijze waarop het door haar ingediende beroep werd behandeld, strijdig is met de beginselen van behoorlijk bestuur, net zoals trouwens de wijze waarop het bestreden besluit aan haar werd bekend gemaakt door de diensten van het Provinciebestuur van Antwerpen.

Dat de behandeling van het beroep bij de Vlaamse Minister van Leefmilieu ruim anderhalf jaar in beslag nam om dan te besluiten tot de onontvankelijkheid.

Gelet op de inhoud van het uiteindelijk dan toch genomen besluit, had verzoekende partij hiervan reeds veel vroeger kunnen worden ingelicht en had zij reeds veel vroeger op een andere wijze kunnen trachten een einde te stellen aan de hinderlijke activiteit van de aanvrager.

Dat het Provinciebestuur van Antwerpen vanaf de ontvangst van het bestreden besluit op 29.10.1983 gewacht heeft tot 26.1.94 om dit bestreden besluit mede te delen aan het Gemeentebestuur en dat men tijdens deze periode van bijna drie maanden op provinciaal niveau de door de NV MOBILIA ANTIQUA ingediende milieuvergunningsaanvraag heeft afgewezen op grond van het feit dat er zagezegd nog een A.R.A.B.-beroep aanhangig was met hetzelfde voorwerp. Dat verzoekende partij hierdoor benadeeld is doordat aanzienlijke tijd verloren ging waarin zij een bepaalde toestand diende te gedogen";

2.2.4. Overwegende dat de tussenkomenende partij doet gelden wat volgt :

"Aangezien de ongegrondheid van het eerste middel met zich meebrengt dat de bestreden beslissing hoe dan ook, naar genoegen van rechten en feiten gemotiveerd is, en rechtmatig, heeft het onderzoek van het tweede middel geen belang meer.

Het middel is in een tweede opzicht onontvankelijk bij gebrek aan belang.

Zelfs al zou men aannemen dat de overheid laattijdig heeft beslist in deze zaak en aldus haar bevoegdheid zou verloren hebben om een beslissing te nemen, kan dat enkel tot de consequentie leiden dat de beslissing van de Bestendige Deputatie definitief is geworden en het is precies die beslissing waar de Gemeente tegen was opgekomen.

Het gegrond bevinden van het tweede middel zou dus enkel tot die conclusie leiden, wat meteen aantoonst dat de Gemeente daarbij geen belang heeft.

Voor het overige, onder verwijzing naar wat daarover gesteld wordt in de memorie van antwoord van de verwerende partij, is de tussenkomenende partij van mening dat dit middel hoe dan ook ongegrond is";

2.2.5. Overwegende dat de vaststelling dat de beroepsinstantie het ingestelde beroep niet binnen een redelijke termijn zou hebben afgehandeld tot gevolg zou hebben dat de beroepsinstantie door het verstrijken van die onredelijk lange behandelingstermijn haar bevoegdheid om over het beroep te beslissen heeft verloren zodat de in eerste aanleg verleende exploitatievergunning definitief is geworden, effect dat de verzoekende partij juist heeft willen voorkomen door

een administratief beroep in te stellen en later een vernietigingsberoep bij de Raad van State; dat de tussenkommende partij terecht doet gelden dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het middel,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkommende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig mei 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.